

СТАНЬ ОКРИЛЕНИМ – ЗДОБУДЕШ ВОЛЮ!

ПТАХА

МОЛОДІЖНИЙ ЖУРНАЛ

№6 (17)

DERRICK
FUNKMASTERS:

ПРО ТВОРЧИЙ ШЛЯХ,
БЕЗКІНЧІСТЬ РУХУ УПЕРЕД
І МУЗИЧНУ РОМАНТИКУ

Стор. 4-5

«Що у мене є –
є в мене рага»

REGGAE

Стор. 14-15

САЛЬВАДОР ДАЛІ

Стор. 10-11

ŁŁJŸ?JŌ ðŌŋjŌŸJŌ

Л.Д.

Літо – гарна пора. Сонячна і якась безпечна, чи що.

Я люблю літо, як і мільйони людей на нашій планеті.

А червень у мене асоціюється з однією людиною, дуже позитивною.

З Нею було весело і затишно.

А ще – з Нею можна було плакати – щиро і втішно, бо Вона вміла втішати.

Її сміх був схожий на галявину у лісі, на яку заходиш – і раптом бачиш силу-силенну суниць, рясних і стиглих, і від них, ще не спробуваних на смак, стає солодко.

Таким був її сміх, якого я дуже давно не чула, і може, якби він не був схожим на галявину із суницями, не пам'ятала б його.

А так пам'ятаю.

Нещодавно ця людина мені наснилася – з посмішкою і суницями.

І я прокинулася з відчуттям літа на душі.

Цю людину подарувало світу літо, а зима відібрала.

Сподіваюся, що це сталося тільки задля того, щоб урятувати янголів, а може й, самого Бога її сунічною галявиною...

Оля ЛЯСНЮК

«Люди невисокого зросту»	3 ст.
Derrick FUNKMASTERS	4-5 ст.
Прага – місто атмосфери та настроїв	6-7 ст.
Галантність/халатність	8 ст.
Студіналія	10-11 ст.
«Серце до серця»	12-13 ст.
«Що у мене є – є в мене рага»	14-15 ст.
У Луцьку пройшла навала стіляг	16 ст.
Коли чоловік зустрічає жінку, статися може все	18 ст.
У театрі, в ресторані і у клубі на дивані...	19 ст.
Сучасний клабер, або Бій за здоровий спосіб життя	20 ст.
Музичні новини	21 ст.
Он-лайн-посиденьки	22-23 ст.
Сальвадор Далі	24-25 ст.
Про дівчинку, котра дружить з однокрилим янголом	26-27 ст.
Стрітбол	29 ст.
Новинки музики, кіно, комп'ютерних ігор	30-31 ст.
Фотопозитив	32 ст.

“ЛЮДИ НЕВИСОКОГО ЗРОСТУ”

Кожне вимовлене вами слово може бути назвою йогурту чи йогурта. Не знаю, як буде правильно, я була не надто старанною ученицею. То ж слова, в яких я не впевнена зазвичай замінюються мною на інші – не менш підходящі. У житті завжди можна знайти компроміс. Випадково, незаплановано завагітнівши, можна вийти заміж, щоб не виховувати дитину самій, а можна і спеціально завагітніти, щоб вийти заміж. Знайти вхід і вихід у/з найнеочікуваніші/их ситуації/й нам завжди допоможуть серіали, екранізовані посібники із сімейного життя і не тільки.

Іноді, навіть щоб перейти дорогу через пішохідний перехід, потрібно мати неабиякі навички і сміливість. Час іде, і життя ставить нам все більше

і більше бар'єрів. Перед нами виростають нездоланні перешкоди. Настає момент, і ми починаємо розуміти, що наша мрія стати дорослими могла би збутися не так швидко.

Ось він – перший день літа, омріяна пора для любителів сонячних ванн. І саме він, як не дивно, є Днем захисту дітей (сумна назва для свята, навіть лякаюча).

Хто ж вони такі – ці люди невеличкого зросту, і від чого їх захищати?

Від чого захищати тих, кому дозволено неправильно вимовляти слова, розфарбовувати небо зеленим, задавати найнеймовірніші запитання, вимагати цукерки і не знати меж у своїй щирості. Найбільше у них заворожує погляд, вони не бояться і не соромляться розглядати всіх і все. Їхня правда заганає нас у глухий кут і заставляє червоніти. О, дивись, тьотя з вусами! Тільки вони, йдучи в магазин за хлібом, можуть купити на всі гроші цукерок, аргументуючи це тим, що на хліб не вистачило. А чого лише варті їх походи до стоматолога, за кожен зуб – по іграшці. Бігання по калюжах, валяння в піску і вічно розбиті коліна. І уся ця дитяча атрибутика, кольорові фломастери з принцесами, яскравий одяг, книжки з картинками (більше схожі на малюнки з підписами, але ж які малюнки!), наклейки, ляльки, машинки, бульбашки, скакалки...

Робота, душ, сон, варіння, кришіння їжі. А у них які завдання? З'їсти ненависне перше чи друге перед казковим десертом, прибрати іграшки і поспати вдень! Ох, якби мені хто дозволив спати вдень...

Дитинство – це країна мрій, яку треба загородити яскраво мандариновим колючим дротом, щоб туди не потрапили цинічні лапи дорослих. Будинки із солодоців з антикарієсовою начинкою, небо в мультиках, гори запашного золотавого піску для купань, антибактеріального звісно...

ПТАХА

Ольга Імашієва

ТЕМНИЙ

DERRICK FUNKMASTERS:

**ПРО ТВОРЧИЙ ШЛЯХ,
БЕЗКІНЕЧНІСТЬ РУХУ УПЕРЕД
І МУЗИЧНУ РОМАНТИКУ**

Він живе у Львові, носить статус гуру найшвидшої електронної музики, володаря ді-джейського пульту й енергетики танцмайданчиків та має повне право бути названим одним із найвідоміших творців української drum'n'bass культури. З чого починав Ярослав Держко, де знаходиться зараз та куди прагне у майбутньому – має змогу дізнатися прямо зараз.

– Перше запитання стандартне і банальне. Як почалася твоя ді-джейська кар'єра?

– Почалось усе з написання музики на комп'ютері у 1997 р. Це були лише спроби, але деякі наші треки потрапляли в ротачію на Львівську хвилю у програмку Бобровського мікі і кузьміча «Екстремум чарт» – і займали непогані місця в хіт-параді. Так я «засвітився» серед клубної тусовки Львова, потім у складі «Electric DJs» ми почали організовувати перші вечірки. Поступово завойовували свою публіку, освоювали ді-джейське мистецтво прямо на вечірках...

– Я знаю, що за професією ти інженер-електрик. Працював за фахом?

– Так, працював! Мене вистачило на півроку.)) Потім зрозумів, що перспективи кар'єрного росту там занадто нудні для мене, а коли запропонували перше підвищення – опікуватися цілим Жовківським районом – я просто звільнився і забув про ту роботу!

– Тобто на той час ти вже бачив перспективу реалізації себе як професійного ді-джея?

– Ну... можливо, не так чітко, але я почув внутрішній голос, який намовив мене кинути постійне місце праці заради невідомого, але інтригуючого майбутнього)))

– Твій дебют за ді-джейським пультом коли і як відбувся? Як

сприйняла тебе публіка?

– Це було у 1999 р. у клубі «Лялька». Публіки було небагато, десь 50 чоловік. Я дуже хвилювався, адже знав усе тільки теоретично, а практики не було взагалі. Люди, незважаючи на те, що знали, куди прийшли, все одно розгублено намагалися зрозуміти, що за дивну музику грає ді-джей, і згодом на танцмайданчику залишилось кілька чоловік...))) Так що, як бачиш, ніякої романтики в моєму першому сеті не було))

– А коли ти цю романтику відчув по-справжньому? Коли прийшло усвідомлення, що «ну ось він - справжній успіх!!!»?

– (Посміхається – авт.) Тяжко сказати... Інколи здається, що це було тоді, коли на вечірці прийшло багато хороших людей, чи коли вийшов мій перший трек... а деколи, що справжній успіх ще десь попереду! Напевно, справжній успіх складається з маленьких «успіхів» – це кроки, якими ти йдеш до своєї мети!

– Одним із таких кроків було заснування формації «Funkmasters», наскільки мені відомо, досить впливової в Україні. Як вона була створена і яка її роль?

– Точно! «Фанк Мастерс» – формація, яку створили Max NRG, Tonika і Derrick для розвитку д'н'б-культури в Україні! Ми видаємо музику українських музикантів на власному лейблі «DNBSession Music», організовуємо вечірки, пишемо власні треки, гастролюємо, ведемо подкаст «Рапората», а також займаємось сайтом www.dnb.in.ua.

– До речі, про «Рапората»! Цей проект є унікальним на теренах нашої рідної д'н'б-сцени, чи є ще продюсери, які займаються випуском подкастів?

– Наскільки мені відомо, ні. «Панорама» зараз перший та поки що

ІНТЕРВ'Ю

Мар'яна Галодіак

ПТАХА

єдиний драм'н'беис подкаст в Україні. Але, я думаю, скоро підхоплять цю ідею, і багато українських діджеїв почнуть вести свої подкасти. Просто це явище нове у нас.

– **Скільки випусків уже було?**

Встиг оцінити попит на них в Інтернеті? А від себе як велими палкої шанувальниці драму – ну просто величезний РЕСПЕКТ, бо маю у своїй скромній музбібліотеці декілька випусків «Панорами»))))

–))) Приємно... Ось якраз зараз готуємо 7-ий випуск... Попит є, і це добре – приємно, що люди знаходять для себе цікаве в тому, що ми робимо, адже наші подкасти – це не тільки мікс із треків, це свого роду передача, як на радіо, з коментарями до музики, анонсами вечірок і т. д.

– **Тепер розкажи трохи про вашу з Тонікою школу професійного ді-джеїну.**

– Школа «Парадек» – це наш з Тонікою проект, заснований 3,5 роки тому з метою розвитку ді-джеїну у нашому місті! Зараз ми навчаємо вже 12-ту групу учнів. Детальна інформація і програма за адресою www.dnbsession.info/djschool.

– **Школа відкрита для всіх бажаючих, хто має більш-менш зелене поняття про те, що таке ді-джейський пулст, почуття ритму і любов до електронної музики? Чи у вас суворі критерії відбору?**

– Найважливіший критерій – «любов до електронної музики». Пулст і вертушки ми покажемо і розкажемо, як цим всім користуватись))) Головне, щоб людина мала свою підбірку музики, яку б вона хотіла презентувати публіці, а як це технічно зробити, ми якраз і вчимо у нашій школі.

– **З ким зі світових D'n'B зірок грав для одного танцмайданчика?**

– LTJ Bukem & MC Conrad [Good Looking]

Dieselboy [Human Imprint]
London Elektricity [Hospital]
TeeBee [Subtitles, Momentum]
Calyx [Momentum, Subtitles]
Noisia [Vision, Subtitles]
Klute [Commercial Suicide]
Commix [Metalheadz]
Paradox [Paradox Music, Secret Operations]

Seba [Good Looking, Secret Operations]

Technical Itch [Tech Itch, Penetration, Moving Shadow]

Limewax [Tech Itch, Freak Recordings]

Dylan [Freak Recordings]
Raiden [OffKey, Renegade Hardware]

Unknown Error [Renegade Hardware, Subtitles, Moving Shadow, Lifted, Cymbalism]

Electrosoul System [Subtitles, Good Looking, Fokuz]

Nu:Tone [Hospital, UK]

CLS & Wax [Hospital, PL]

Drumsound [Formation, BreakBeat Kaos, Renegade Hardware, Good Looking]

Muffler [SighCo, Moving Shadow, Disturbed, Hospital, Urban Takeover]

Paul B [step2zero, DSC14, Renegade Hardware, G2, Sonix]

– **Ого, солідний список))))**

Наскільки різниться популярність музики drum'n'bass в Україні та за кордоном?

– Мені тяжко відповісти чітко на це питання, адже мені довелося побувати тільки у близькому зарубіжжі: Росії, Польщі, Литві, Молдавії, Білорусії! У Санкт-Петербурзі, безперечно, драм'н'беис культура – це масове явище, саме там проходять найбільші рейви у світі, на котрі приходять десятки тисяч шанувальників, виступають топові артисти, є там також і свої лейбли, продюсери, котрі котуються у світі... Урешті, у перелічених країнах все не так прекрасно з д'н'б, проте Україна знаходиться десь посередині.))

– **А в межах нашого кордону?**

Твій рідний Львів, напевне, найбільше з усіх міст просто дуріє від драму...))))

– Львів часто називають центром д'н'б через те, що вперше саме це місто відвідали зірки світового д'н'б: LTJ Bukem & MC Conrad Dylan Technical Itch Noisia Klute і т. д. MaxNRG (корінний львів'янин) – першим в Україні випустив CD альбом. Проте насправді Київ зараз дійсно перева-

жає масовістю та розмахом д'н'б подій! Там систематично проводяться великі кількатисячні рейви, частіше приїжджають зірки, більш розвинута ця культура саме в столиці. Це факт!

– **Наскільки важливою є взаємодія «ді-джей-публіка»?**

– Це найважливіша річ у нашій професії, адже все, що робить діджей за пультом, починаючи з підбірки музики і закінчуючи технічними «фішками», в ідеальному випадку має спричинити цей контакт з публікою, викликати емоції у слухача – це основне завдання артиста!

– **А як щодо емоцій самого артиста, викликаних захватом слухача?**

– Це взаємний процес, безперечно, емоції публіки заводять діджея!))

– **Ти сказав, що справжній успіх складається із кроків. «Funkmasters», «DNBSession Music», ді-джейська школа, реліз треків на британських лейблах, виступи за кордоном – це все вже підкорені вершини. Що попереду? Поділися своїми планами)))**

– Насправді завжди є куди рости! І тільки усвідомлюючи це, ти можеш досягати успіхів. Зупинятись не можна! Ми маємо за мету вдосконалювати все, чим ми займаємось, і звисно, відкривати нові цікаві проекти... Які конкретно? Я сам поки не знаю, нові ідеї народжуються у процесі діяльності. І це інтригує...

(Фото з власного архіву Ярослава Держжа)

ПТАХА

Мар'яна Гавришук

ІНТЕРВ'Ю

Прага місто атмосфер та настроїв

Прага – це надзвичайне місто, яке має особливі ознаки, які поєднують його зі Львовом, Краковом, Віднем та іншими старими європейськими містами – ті ж вузьенькі вулички, черепиця на дахах, старі кам'яні дороги під ногами, надзвичайна архітектура, надзвичайна атмосфера, яка відносить на багато-багато століть назад...

Коли я їхала містом, то дуже дивувалась, що вузьенькі вулички були майже порожніми. Тільки поодинокі перехожі кудись не поспішали у своїх неспішних справах, туристи купками перебігали від пункту А до пункту Б. Уся справа в тому, що населення міста складає всього декілька сотень жителів, які дуже рано прокидаються та дуже рано лягають спати.

Російська мова тут найпоширеніша після чеської. Якщо ти будеш розмовляти нормальною, без усіляких зворотів, російською мовою, то тебе з легкістю зрозуміє будь-який чех. Хоча не скажу, що чехи дуже так і люблять росіян, адже останніх тут надзвичайно багато у зв'язку з тим, що багато росіян емігрувало до Чехії. Я особисто розуміла чехів, бо вловлювала співзвучність із польською, яку я непогано знаю. Хоча чеську я чула доволі рідко – у 75 % випадків до мене звертались російською – чому, не наю, напевно, вигляд якийсь підозріло слов'янський)))

Найпопулярнішим транспортом в місті є метро і трамваї. Система оплати – така ж, як і в Парижі, – продовгуваті квитки, строк дії яких – 1.5 год. Тільки от на відміну від паризького метро, тут лише 3 лінії. Багато хто говорить, що символом Праги є трамваї, які декілька

років тому серйозно подумували остаточно зняти, але мабуть, подумали там собі, що як то так, лишати Прагу такого символу не можна, і просто замінили старі машини на нові, які складають найбільшу систему міського транспорту у Празі.

Ще одним символом Праги, без сумніву, є пиво. У Чехії 8 гігантських пивоварень, близько 80 дрібних; вони виготовляють більше 70 сортів пива. Тут неможливо прорахувати, скільки його видів є, адже кожне місто, навіть і заклад, варить своє пиво, за власним рецептом та зі своїми особливостями.

ПОДорожНИК

TRIASA

ПТАХА

Тільки от краса – це не лише довгі ноги чи блакитні очі, і точно що не накладні вій, гори силікону чи нарощене волосся! Це щось внутрішнє, це вогонь в очах, дзвін кришталю у голосі, грація у кожному русі, промені сонця у посмішці... Це як і закоханість – щось невловиме, безпеліційно не пояснюване, холодне і гаряче водночас, сильне і безсиле, безстрашне і лякливе...

А пам'ятаєте кадр із фільму «Кейт і Лео», коли головний герой із далекого минулого встає при появі жінки?! Такий собі контраст минулого і теперішнього. Але ж ні – це вже не контраст, не різниця, це повна відсутність і відмова.

Брутальність, нецензурна лайка і на десерт безсумнівна здатність підняти руку на жінку. Як! там манери, яка повага. Рівноправ'я? Та де там! Як! права, лише обов'язки.

А чи відомі вам слова: ввічливість, повага, порядність, пристойність, вихованість, культурність, чемність, шанобливість, любязність, уважність? А що ви скажете про інтелігентність і галантність? Який толк з усього цього списку? Стильно, гламурно, трохи бабла, і ми з тобою замутим нові правила.

Відчинити комусь двері, пропустити вперед, поступитися місцем? Аякже! Зараз, розбіглися!

Навіщо щось робити, якщо можна не робити нічого? Хоча ні, дещо таки можна: образити, обляяти, обізвати... Вигукувати вслід усіляку гидоту незнайомим людям, гавкотити як собаки, захищаючи територію своєї нищості.

Де вона – ваша мужність і гідність??? Це колись ви були непробивною стіною захисту, а тепер за ширму не зійдете.

Не буду заперечувати: справжніх чоловіків все ж більше, ніж мамонтів. Лишилися ще приклади для наслідування. Та ніколи не погоджусь із цим незрозумілим для мене бажанням так званої рівності. Допомогу абсурдно вважати зазіханням на чийсь права. Адже подаючи мені пальто, ніхто не вказує на мою слабкість, – це лише прояв поваги.

Оля

Галантність/ халатність

**Краса рятує світ!
Сподіваюся, ви ще
пам'ятаєте цей вислів?
Усе геніальне просте,
хоча не все просте
геніальне.**

Історія, життя та досвід багатьох поколінь вчить, що жінка – це тендітна квітка, яку треба оберігати і доглядати. Та в сучасному світі багато жінок перетворилися на кактуси. Не, ви не подумайте, квітки лишилися, тільки от і «захист» з'явився. Сьогоднішня жінка – незалежна, сильна особистість, яка керує діловими справами не гірше, а часто і ліпше багатьох чоловіків.

Я ненавиджу, коли за мене платять у магазині чи кав'ярні – це ставить мене у незручне становище, але натомість обожно пригостити смаченьким друзів. Якщо платити – то виключно на впіл. Мені не подобається, коли переді мною відчиняють двері – хіба я не можу сама цього зробити??

Я не можу погодитися з чоловіками, які стверджують, що жінки – то слабка стать. Що вона слабка і тілом, і духом, і розумом, а отже, неповноцінна – порівняно з чоловіком. Таке твердження було домінуючим аж до епохи Відродження, але в XXI ст. воно звучить надто неправдоподібно. Так, фізичною силою ми не наділені, але ми сильні емоційно та духовно. Жінці не потрібно махати кулаками перед носом суперника, аби переконати його в чомусь. І нарешті так, нас треба оберігати, а не обмежувати, спираючись виключно на якісь свої застарілі стереотипи.

Жінка не хоче бути кращою від чоловіка, вона хоче бути рівною з ним. Хоче так само вирішувати сімейні чи ділові справи, розподіляти домашні та інші обов'язки.

Чоловіки не повинні припиняти бути галантними і турботливими у ставленні до нас, але вони мають зрозуміти, що жінка – це не гарна лялька, якою можна хизуватися перед друзями, чи тільки дружина, яка готує йому їсти, народжує дітей та нудьгує довгими вечорами. Жінка – це партнер в усіх їхніх починаннях та прагненнях, і якби не жінки, то і їх, чоловіків, уже не було б)))

Світ

Відпочивай у стилі

CLASSIC
підприємств

ПІЦА

ІТАЛІЙСЬКА ПІЦА

м. Ковель, вул. Мішкевича, 10
з 11⁰⁰ до 23⁰⁰

м. Ковель, вул. Сагайдачного, 6в
з 10⁰⁰ до 22⁰⁰

ЗАМОВЛЕННЯ ЗА ТЕЛ.:

5-11-66, 7-11-66

СТУДІНАЛІЯ

Волинські студенти, а саме лідери студентських самоврядувань та голова Волинської студентської ради Ігор Гузь, задумали зробити велику студентську руханку, яка складатиметься з багатьох різних заходів, і задум реалізувався у Волинський студентський фестиваль «СТУДІНАЛІЯ».

Мішок сили і креативності пішли на підготовку свята. Кожна студентська рада максимально швидко і якнайкраще готувалась до першого і головного, на мою думку, заходу – Великого студентського параді. 13 травня Луцьк сколихнувся від тисячної громади студентів з різних навчальних закладів, яскравих

кольорів костюмів, гучних девізів. Загалом місто було шоковане. Але це того варте. Виші перегукували один одного та кожен з них, я навіть у цьому впевнена, об'єдналися і в один голос вимовляли аббревіатуру свого навчального закладу.

Великий студентський парад – це початок фестивалю. Участь у ньому взяли понад 1500 студентів із більшості луцьких вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації. Студенти під час Параді презентували свій вищий навчальний заклад, враховуючи його спеціалізацію, так звану «фішку ВНЗ». Колона студентів вирушила від головного корпусу Волинського національного університету ім. Лесі Українки і попрямувала до Луцького замку через проспект Волі, вулицю Лесі

Українки та площу Воз'єднання. Парад проходив у супроводі гри на барабанах і гучних вигуків. Кожен зі студентів намагався якнайголосніше «прокричати» назву свого навчального закладу. Варто зазначити, що попереду колони учасники несли величезний синьо-жовтий прапор, а прийшовши у замок, співали гімн України і декілька разів щосили вигукували: «Україна!».

Другим заходом був брейн-ринг, де студенти змагалися за кубок, який дістався найрозумнішим – команді «Внуки ректора» (ВНУ ім. Лесі Українки).

15 травня було два заходи, на одному з яких студенти перевіряли свої лідерські якості, а на іншому – випробовували мозок і м'язи одночасно. Тренінг «Лідерство» вирізнявся відмінною організацією, а змагання із квесту було надзвичайно екстремальним, а його переможцем стала «КО-МАНДА» з ЛГУ.

Наступного дня студенти показували свою творчість і мистецтво. УНД «Просвіта» університету представляли театральні п'єси, проходила виставка фоторобіт. В організації дійства колоритно і яскраво допомагав театр-студія «Гармидер».

Загалом фестиваль «Студіналія» включав у себе ще спортивні ігри, день студентських флеш-мобів, рольові ігри та фінал Ліги КВН «Волинь», а також святкову дискотеку.

Ініціатором заходу була студентська рада при голові Волинської ОДА спільно з БОО «Народно-демократична ліга молоді», ВОМГО «Центр Ефективної Комунікації» та БОО «Національний Альянс».

Захід відбувся за підтримки управління у справах сім'ї, молоді та спорту Волинської обласної адміністрації та відділу у справах сім'ї та молоді Луцької міської ради.

Оксана Цимбалюк

«СЕРЦЕ ДО СЕРЦЯ» - ДОПОМОГА ТИМ, ХТО ЦЬОГО ПОТРЕБУЄ

Регіональне представництво Всеукраїнського благодійного фонду «Серце до серця» у Волинській області влаштувало для справжнє свято.

Найбільші заходи відбувалися в останній день акції - 10 травня.

Протягом усього дня відбувався суспільний збір коштів. 98 волонтерів ходили вулицями, парками, майданами Луцька, збираючи кошти у скриньки і даруючи при цьому символічні червоні сердечка, які в день фіналу акції об'єднували усіх благодійників країни. По усіх районах і містах обласного значення волонтерів налічувалося понад 200. За попередніми даними, у Луцьку зібрано близько 27 тисяч гривень. Та підрахунок зібраних коштів досі триває по всій області.

У місті Луцьку фінал акції розпочався із екуменічного молебню за здоров'я дітей, у якому взяв участь голова Волинської облдержадміністрації, а також влада міста та області. Моле-

бень відбувся на Театральному майдані.

Наступний захід – Всеукраїнський флеш-моб. Суть його полягала в тому, що волонтери та усі бажаючі утворювали собою серце, тримаючи у руках надувні кульки тієї ж форми. Одночасно по всій Україні волонтери та благодійники випускали «надувні серця» до небес. У Луцьку на Театральному майдані було випущено 166 кульок. Особливо такому флеш-мобу раділи діти.

Крім того, о 16:00 відбулась піша хода за участю вихованців Волинського обласного ліцею з посиленою військово-фізичною підготовкою. Юні офіцери проводжали лучан та гостей міста від Театрального майдану до Луцького замку. А вже саме там о 16:30 год. розпочався Лицарський турнір «Серце до серця». Середньовічні видовища дарували усім присутнім представники громадської організації «Орел», лицарських клубів «Святий Грааль» і «Тевтонський орден», а також учасниці клубу історичної реконструкції «Аквітанія».

Варто відзначити активну роботу та підтримку громадських організацій. До акції долучилися: «Центр Ефективної Комунікації», «Національний Альянс», «Народно-демократична ліга молоді», «Українська молодь Христові!», «Фундація Регіональних Ініціатив». Також акцію підтримали Унівський парламент Волині та Студентська рада при голові облдержадміністрації.

Всеукраїнська благодійна акція «Почуйте всі!» це не просто добра ідея, це – свято для всіх і радість надовго для тих, кому допомогли!

Оксана Цимба-лак, Оксана Лайко

Р 4 фд 10 4 АОД J j
фАбшдОYнО
ОЗòŁАОЕJCEŁО
õнОõдòуу J О ОŁzyj
İ шд?Łÿ 4ò ОŁÿÜ.

Лучани, та гості міста брали участь у цій акції та внесли свою частку грошей на придбання медичного обладнання, яке буде передано обласній дитячій лікарні для лікування дітей з вадами зору.

ПТАХА

«СЕРЦЕ ДО СЕРЦЯ»

Покоління, яке підрастає, мабуть, уже не виховується на патріотизмі поем Тараса Шевченка та незламності духу Лесі Українки. У наших підлітків спостерігаються підвищені показники байдужості. Чи відоме їм поняття милосердя, чи усвідомлюють вони існування таких, як і вони, дітей, або зовсім малесеньких немовлят, які, однак, різняться тим, що так потребують цього милосердя та НЕбайдужості.

А ще замість вигуків: «Благодійність конче необхідна!» чуємо звідусіль: «Благодійність – це модно». Так, для когось мотивація не є важливою, головною є допомога. Та чи існує ще благодійність, не обмежена лише матеріальними благами, а яка дає дещо більше? Так, існує.

У Луцьку в рамках благодійної акції «Почуйте всі!», організованої Всеукраїнським благодійним фондом «Серце до серця» (з метою зібрання коштів на придбання медичного обладнання для дітей з вадами зору) 7 травня відбувся літературний вечір. Був це захід у приміщенні Будинку вчителя. Невеликий за площею зал, де просто на підлозі розмістилися ті, кому не вистачило місць, майже домашня, неофіційна і тепла атмосфера. Великі плакати на стіні, дівчатка/хлопчики-волонтери зі скриньками для пожертв і паперовими сердечками для кожного відвідувача.

Дівчата з літстудії «Лесин кадуб»: Тетяна Бондар, Оксана Гундер, Віта Литвак, Аня Луцюк, Єліна Форманюк, Оля Ляснюк представляли свої вірші. У кожній в руках – записник чи своя власна видана збірка (а за плечима вже по дві, а то й три, у деякого – ще й статус члена НСПУ), на столі праворуч – ці ж самі збірки, котрі можна було придбати і тим самим зробити ще одну пожертву тим, хто її так потребує (адже кошти за придбані книжки опускалися у ті ж скриньки).

А далі була музика... 6 пісень в акустичному варіанті від гурту з кольоровою назвою «Фіолет». Було і трохи репу, і трохи реггі, і просто чудової лірики – все в одному клубку емоцій та відвертості. Це була жива і повністю щира музика, що примусила слухачів гучно аплодувати та попросити хлопців зіграти «на біс». Тому було ще дві пісні, із уже зіграних, обраних аудиторією.

«Ми звернулись із проханням до директора ЗОШ №1 міста луцька, щоб той розповсюдив інформацію у себе у школі про проведення такого літературно-музичного вечору. На вечір прийшло близько сотні людей у той час, коли приміщення розраховане на п'ятдесят осіб. Організатори й не сподівалися, що люди так масово приходитимуть на наш захід. Усім сподобалися сердечка, поезія та музика», – поділилася зі мною враженнями від вечора його організатор Оксана Лойко.

Я не знаю, чи лишили запрошені школярі хоч маленький свій внесок: хтось – свій проїзд додому, хтось – чергову порцію морозива. Важливіше, напевне, ЩО у них в серцях залишить цей благодійний вечір, чи примусить подумати, поспівувати, зрозуміти. Збагнути, що «серце до серця» – це коли чужа біда чи проблема для нас однаково важлива, коли люди об'єднуються заради творення добра та віддають те, що для когось може бути таким же важливим, як повітря.

Мар'яна Галодняк

«Що у мене є – є в мене рага»

(рядок із творчості гурту Бумбокс)

МУЗИЧНЕ

Мар'яна Таранчук

Серед глибоких вод Карибського моря, між поділеною на Північ і Південь Америкою існує сонячний острів. На карті світу він має настільки невелику площу, що ледь виглядає з-під позначки його столиці – міста Кінгстон. Парадоксально, що саме цей клаптик землі став вихідною точкою зародження всесвітньо популярних хіп-хопу, драм'н'бейсу, вечірок та діджейства, а для ще одного музжанру став батьківщиною, коліскою і домівкою. Музжанр цей носить назву реггі.

Музика, яка стоїть за цим поняттям, якщо звертатися до початків, стала кінцевим продуктом симбіозу інших музичних ритмів, які існували на ямайській землі.

Десь між 40-ми і 50-ми роками ХХ ст. люди побачили перший радіоприймач. Це диво техніки розширювало можливість сприйняття музики: крім фольку, музики каліпсо, менто у вуха лунав популярний якраз у ті роки у Штатах ритм-н-блюз та джаз. Фетс Домінго, Джеймс Браун, Луї Джордан, Чак Беррі, Літл Річард – не дивно, що чорношкірі жителі Ямайки так захоплювалися їх музикою. У них були спільні предки, заселені з Африки у колонізовану Америку раби.

На площах і вулицях, розпечених сонцем, організовувалися перші дискотеки зі звуковими системами, колонками і ді-джеєм, що викрикує у мікрофон. На таких дійствах звучала як «чужа», так і місцева, але теж нова для слухачів музика. Звісно, спроби створити «щось на кшталт ритм-н-блюзу» не були ідеальними. Музика писалася на слух, в ній можна було відчути неозброєним

ПТАХА

вухом національні фольклорні мотиви, плюс, звичайно, і особистий вклад кожного музиканта від себе окремо. Першими на Ямаїці були Дерік Морган, Оуен Грей, Джекі Едвардз.

Музика отримала назву ska – виключно інструментальна, із присутнім звучанням духових інструментів, досить-таки динамічна і швидка. Якщо коротко пройти всю історію ска-музики, то в ній чітко виділені три етапи. Ска першої хвилі («bluebeat»), ска другої хвилі («2-tone») – уже британська сцена, білі виконавці пліч-о-пліч із чорними (звідси й назва 2-tone – два відтінки, біле і чорне)

SKA

Символіка музики ска – чорно-білий малюнок у клітинку, який і дотепер використовується на плакатах концертів, у дизайні одягу, інтернет-сайтів та багато чого ін.

та гурти «Madness», «The Beat», «The Special». Та 80-90-ті, зоряний час ска третьої хвилі, де після зіткнення з іншими жанрами з'явився і ска-панк, і ска-джаз, і ска-кор. Це гурти «The Toasters», «Sublime», «Fishbone», «Bim Ska Bim» та ін.

А тим часом на Ямаїці, якраз під час першої хвилі ска, де вуличні вечірки піднімали на вуха цілі квартали, молодь ніяк не могла пристосувати танцювальні рухи свого тіла до надто швидкої новоявленої музики. Саме через це і з'явився сповільнений варіант ска – rocksteady, чому немало посприяв соул. Основна маса аудиторії – бідна молодь («rude boys», як її називали). Неймовірної популярності на Ямаїці тоді досягли музиканти Елтон Еліс, Дезмонд Деккер, Делрой Вілсон, гурти «The Maytones», «The Slicers», «Untouchable», «The Heptones», «The Maytals».

Композиція «Do the reggae» авторства тих же «The Maytals» зробила відразу дві справи: дала початок новій музичній течії та назву їй – реггі. Ця музика виявилася жорсткішою за рокстеді та припала до смаку слухачеві. Офіційний рік народження реггі – 1968-й. На Ямаїці відкривалися перші студії звукозапису, а з ними і перші продюсери, такі, як

Марлі. Марлі давав концерти в лондонських клубах, користувався на Британських островах чималим попитом, а згодом взагалі оселився у Великобританії через переслідування на його батьківщині.

Реггі та Англія – це взагалі окрема глава в історії реггі. Поряд з ямайськими гуртами популярними на території Туманного Альбіону, один за одним множилася кількість місцевих реггі-гуртів: «Steel Pulse», «Aswad», «Black Slate». Дві англійські рекорд-компанії, котрі, до речі, постійно змагалися за першість, Trojan Records і Pama Records у своїх стінах дали життя не одній

прямою і, як результат, розродилася декількома підстилями, так і реггі спіткала подібна доля. До прихильників цієї музики приєдналися панки, любителі диско (що дало реггі більш танцювальне звучання) та пост-панки (вони внесли в музику більше мінору, аж до відторгненості її звучання). У 1997 р. під гаслами руху «Рок проти расизму» численні музичні сцени об'єднали реггі-, рок- та панк-виконавців, тоді

виділився ще один піджанр – реггі-рок. Дві його яскраві постаті: гурти «UB40» та «The Police». «UB40», у складі якого були присутні як темношкірі, так і білі, пропагував соціальну тематику, а головною фігурою «The Police» був знаменитий Гордон Самнер під псевдонімом Sting. У 80-х роках реггі-музика набула комерційного відтинку і попсового звучання («Ace of Base», «Shaggy», «Manu Chao»). Найяскравішим представником цього напрямку на російській сцені був музикант Сергій Крутиков (Міхей).

А ще серед розгалужених реггі не можна не виділити dub з його електронним звучанням, рутс-реггі, танцювальний dancehall та ragamuffin (або просто para).

Наш український музичний олімп теж має реггі виконавців, щоправда, їх не так багато порівняно з іншими країнами Європи. Реггі присутній у творчості гуртів «Бумбокс», «Русичі», «Мандариновий Рай», більшою мірою – у гуртів «S'nizza» та «Флайzzzz».

Для тих, хто бажає дізнатися більше про культуру реггі, наочно та зсередини – фільми «Rockers», «Roots Time» та документальний «Реггі – історія ямайської музики».

ПТАХА

Мар'яна Голотник

МУЗИЧНЕ

Лі Пері, Джо Гібс та Кленсі Еклс. Саме Еклс заявляв про свої права на придуману ним назву – реггі, взяту, як він казав, із вуличного ямайського сленгу.

Для музики стилю реггі характерний чіткий ритм, який задавала гітара та специфічною манерою виконання музикантів. Реггі тісно поєднане із растафаріанством – релігійною течією, яка поєднала християнство й іудаїзм. Його прибічники поклонялися богу Джа (це слово нерідко можна зустріти у текстах пісень) та вважали, що Ісус Христос, апостоли і взагалі весь іудейський народ були чорношкірими. Символи растафаріанства: червоно-жовто-зелений триколонр, яскравий одяг і дреди на голові (вважалося, що це є «антени» в духовний світ, спосіб єднання з богом Джа).

Взагалі, дивлячись на реггі ширше, стає зрозумілим, що це не тільки музика, а ціла ідеологія, філософія, спосіб життя. Композиції мали очевидний політичний та соціальний відтінок. Це музика боротьби проти расизму, проти насильницьких та жорстоких проявів людської сутності. Гасла між рядками пісень закликають до дружби, любові, повернення до своїх коренів, батьківщини (Африки). Саме у 50-60-х на американській землі йшла боротьба за рівність білих і чорних, і музиканти цієї музичної течії чимало вклали в цю боротьбу. Отак і музика реггі вийшла за межі чорношкірої культури.

І тут у головній ролі виступає легенда, бог, кумир, володар, називайте будь-як, – Роберт Неста Марлі, або просто – Боб

хітовій композиції. Серед продюсерів фігурують імена Лорела Ейткена (батька гуртів «Winston Groove», «Tiger», автора хітових композицій «Jesse James», «Skinhead Train» та ін.), Джо Мансано (продюсував «Joe All-Stars» та випустив власні хіти «Skinhead Revolt», «Brixton Cat»), Ламберта Біско («Hot Rod All-Stars»), а ще – Гаррі Джонсон (з-під його крила вийшов гурт «Harry J. All Star» з облюбованою скінхедами пісенькою «The Liquidator»).

Так само, як і музика ска, що інтегрувалася з іншими музич-

У ЛУЦЬКУ ПРОЙШЛА НАВАЛА СТИЛЯГ...

21 травня на Луцьк була здійснена навала стиляг. Удруге в Луцьку студенти ЛНТУ в одному з нічних клубів організовували вечірку під назвою «Стиляги». Ввечері учасники дійства зібрались у центрі міста та дивували людей і привертали до себе увагу своїм одягом, фотографувалися, розфарбовували місто яскравими кольорами.

Опісля прогулянок містом вони вирушили на дискотеку, де відпочивали та обрали королеву та короля свята. Рок-н-рол був родзинкою, як і уся музика від DJ Mix, спеціально відібрана для студентів-стиляг. «Основною ідеєю саме цієї вечірки було зібрати людей, стиляг, які виділяються з натовпу, познайомити і об'єднати всіх в одному місті. Насправді їх не так багато, але ці люди завжди помітні й вони не бояться вийти на вулицю в такому екстравагантному вбранні. Кожен максимально проявив свою творчість та індивідуальність. До цієї вечірки потрібно довго готуватись, а потім після неї переглядати фото, коментувати їх, читати про себе, тому їхній «стиляжний» дух присутній завжди», – підсумував організатор заходу Богдан Комодзинський.

Після визначення короля і королеви дискотеки, а їх обирав зал, вийшов арт-директор Men Style Studio «S.CHIPK» і вручив переможцям сертифікат на безкоштовне разове відвідування салону.

Атмосфера вечірки була надзвичайною, а всі учасники – епатажні в одязі, розмовах і танцях під запальні ритми.

ГНІЗДО

Оксана Чимбарук

ПТАХА

ОРЕНДА під торгові площі, офіс, банк, кафе.

м. Ковель,
вул. Грушевського, 26

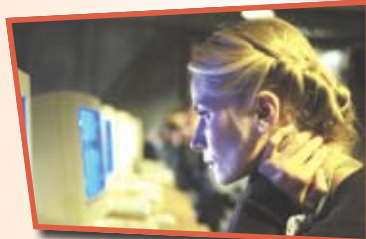
м. Ковель,
вул. Шевченка, 26

Тел.: 8-095-5788862

КОЛИ ЧОЛОВІК ЗУСТРІЧАЄ ЖІНКУ, СТАТИСЯ МОЖЕ ВСЕ

Интернет, він такий: трішки нагадує сповідальню, а розмови – щось на зразок групової сповіді. Іноді ти опиняєшся у ролі сповідальника, іноді – того, хто сповідається. Це результат відстані та впевненості, що завжди можна витягнути штекер із гнізда.

Любов до людини, яка кілька хвилин тому була для тебе абсолютно чужою, а зараз – дорожча за всіх на світі. Любов щира і шалена. Любов, про яку складалися легенди... Любов часом доводить до сліз... Це описати практично неможливо – все одно не зможеш написати все, що по-справжньому відчувають люди, які люблять...

Але спроби зробити це не залишають багатьох письменників. Винятком з цих «багатьох» не став і польський доктор інформатики та хімічних наук – Януш Вишневський, який у далекому вже 2001 році здійснив спробу показати любов між двома людьми трішки в іншому ракурсі, який став останнім часом, на думку багатьох, досить повсякденним. «Віртуальна любов» – ось той термін, яким прийнято називати це почуття... Вишневський хотів сказати читачеві зовсім не те, що хочуть сказати інші письменники, які розповідають про піднесення любові. Ціллю його роману стало дещо інше...

Якщо ви хочете прочитати черговий невеликий романчик для того, щоби провести нуднуватий вечір або просто за чашкою гарячого чаю бездумно «проковтнути» чергову порцію любовних історій, то навіть не варто брати книгу «Самотність в мережі» в руки. Цей роман народжує думки, воскрешає спо-

гади, пробуджує почуття, викликає сльози і змушує по-іншому подивитися на світ.

Персонажі книги Вишневського, при всій своїй конкретності, універсальні й абстрактні, та й фігурують в романі як Він і Вона. Він – професор мікробіології і програміст, Вона – заміжня дама з доступом до комп'ютера. Знайомляться в ІСЮ. Жартують, плачуть, розповідають історії про кохання, розмірковують про Бога, науку і генетику, влаштовують онлайн-вечері при свічках. Коли я читала цей роман, мене буквально складало вчепверо, полонило ніжністю і тугою, – розмазана туш по обличчю, негавомвна барабанна дріб у вухах, тремтіння в голосі – то все було зі мною. Я читала цю книгу маленькими ковточками по десятку сторінок, і від кожної сторінки, від кожного рядка перехоплювало подих.

Автор, щоправда, обманює читача, що чекає розв'язки в дусі «Ромео і Джульєтти», і змушує повірити в можливість хепі-енду. Виявляється, справжня самотність підстерігає нас зовсім не в мережі. Про це і говорить автор протягом усього роману.

Що може змусити прочитати книгу Вишневського? У ній є незабутні фрази, які запросити можна занотовувати цитатами у записник, у ній повно гарних рядочків, які «висмоктують сльози» історій, в ній є такі слова, заради яких вже варто хоча би потримати цей (не побоюся цього слова, адже у кожного свої критерії відбору) шедевр у руках. **«Боже, допоможи мені стати таким, яким вважає мене моя собака», «самотнім буваше лише тоді, коли на це є час», «Блаженство і заздрість – це**

чисельник і знаменник дробу, іменованих щастям»...

«Самотність в мережі» – по-справжньому розкішна книжка. Сумна, справжня і гарна, без дурнів, як то кажуть. Головною героїнею «Самотності в мережі» є, як це не дивно звучить, любов. Любов до життя, науки, дітей, чоловіка-жінки і т. д.

Тасемниці американських політиків, мозок Ейнштейна, класична музика, благодійність, віртуальний світ, закулісні інтриги наукового світу, Рок, Фатум і Доля, глухоніма дівчина, чорна свиня, вино, вагітність, самогубство – тут є все.

При цьому книга не перетворюється від цього у такий собі гоголь-моголь, вона залишається цілісною і дуже «під настрій» (звісно, нема такого визначення у літературі, але оскільки ця книга дуже своєрідна, то і визначення має бути не менш епатжним). Вона вся – у сльозах, червоному всій та Бахові. І при читанні «Самотності в мережі» хочеться слухати Баха і тихенько плакати. Що я і робила...

«Так, словами можна доторкатися. Ще ніжніше, ніж руками. Запах можна описати так, що він набуде і смаку і кольору...» Януш Вишневський, виводячи на папері ці рядки, схоже, писав про самого себе...

АТУМ®

ПТАХА

У ТЕАТРІ, В РЕСТОРАНІ І У КЛУБІ НА ДИВАНІ...

У травні Ковель був переповнений подіями. Арт-вечір у клубі «КИНО», виступ «Butterfly» у ресторані «Рояль», приїзд Волинського академічного обласного музично-драматичного театру ім. Т. Г. Шевченка із п'єсою «Суєта суєт», ну і «Артерія», яка має відбутися 23 травня, але коли ви це читатимете, буде вже у минулому.

Цього разу хотілося б почати приблизно із середини, а саме з «Суєти суєт». Живучи два роки в Києві (у зв'язку з навчанням), я майже щовечора відвідувала театр. Потім ще дуже довго відчувала якусь нестачу в районі 19-ї год. Це неймовірна атмосфера і відчуття, які ні з чим не зрівняєш... Один із моїх улюблених письменників сказав, що не може ходити в театр, тому що боїться за акторів. Йому постійно здається, що вони можуть забути текст. Я ніколи цього не могла зрозуміти, адже актори зазвичай настільки вживаються в роль, що починаєш думати, ніби це все життя, а не гра. Так було і на «Суєті суєт»: гра легка і невимушена, але разом з тим жорстка і непохитна. Сама п'єса актуальна, її проблематика виглядала сучасно і відображала сьогодення. Не варто, мабуть, більше розсипатись у компліментах, це все потрібно побачити на власні очі, воно того варте.

Єдиним негативом були глядачі!!! За них доводилося соромитися, хотілося вийти із залу, терпіння не вистачало. Вони то заходили, то виходили, складалося враження, що я їду в спільному вагоні біля туалету. Двері то відчинялися, то зачинялися, мобільні безперестанно дзвонили, і всі впевнено і гучно, перебираючи ногами до виходу, вирішували свої невідкладні справи. Але й цього виявилось замало. Чи то на початку другої, чи під кінець першої дії прийшло 3-є осіб. Єдиною їхньою ціллю було паржати. Їхні обличчя кольору спілого помідора, з легким синім відтінком сяяли радістю, вони надвесело, гучно коментували, жестикулювали, плескали в долоні. Складалося враження, що слово «культура» незнайоме і половини присутніх.

У зв'язку з тим, що ні на арт-вечорі, ні на «Butterfly» подібних персонажів не було, у мене лишилися враження менш «гостросюжетні», і бажання закидати глядачів чимось важким не виникало.

Сидіти у ресторані в компанії друзів і слухати надзвичайно приємну музику – ідеальний варіант для вдалого вечора. І мій вечір, проведений у ресторані «Рояль», був саме таким. Люди різних вікових категорій і, мабуть, смаків знайшли для себе щось спільне і створили повну гармонію. Виглядало досить професійно, на мій дилетантський погляд. Були виклики й на біс, і навіть кілька гостей спробували себе в ролі виступаючих. Ресторан так собі, але люстри мені сподобалися.

Арт-вечір... Ну що, там були усі свої... Творчість у найкращих її проявах, таланти-початківці. Для когось це були лише перші кроки, для когось – ще одна прогулянка. Щиро, відверто, з тремтінням рук і шаленим блиском і захватом в очах. Єдиним недоліком було те, що всі присутні знали одне одного. Така собі вечірка в колі родичів, теплий прийом, аплодисменти і жодної критики, іноді здавалось, що ніхто, взагалі, не слухає... Хоча атмосфера була чарівлива. Обійшлося без жертв. Досить вдало для першої спроби. Тож сподіваюсь, буде і наступна. Не пропустіть!

А ви були на цьогорічній «Артерії»? Я ще ні... Поки що...

Оля Пам'яка

ПТАХА

«РОЖИЩЕНСЬКА МАЛЬОВАНКА»

III фестиваль зеленого туризму
ЗАПРОШУЄМО

14 червня 2009 року

в куточок відпочинку «Мальованка»,
селище Дубище Рожищенського р-ну
ОРГАНІЗАТОРИ:

Рожищенська районна рада
Рожищенський районний дім «Просвіта»
Куточок відпочинку «Мальованка»
ЗА СПРІЯННЯ:

Креативна компанія «Каприз»
ВАТ Луцький пивзавод
Рожищенське спеціалізоване лісове підприємство
Комунальне підприємство
«Зелене господарство м. Луцька»
Волинська паливна компанія
ПІІ Лукойл-Україна

В ПРОГРАМІ:

- 11.00-13.00 – Концертний виступ духового оркестру.
- 11.00-17.00 – виставка-ярмарок робіт народних умільців.
- 12.00-12.30 – Парад підвод.
- 12.30-13.00 – відкриття фестивалю.
- 13.00-14.30 – «Рожищенські гаївки» – концерт-конкурс за участю фольклорних колективів області.
- 13.00-18.00 – «Козацькі забави» – конкурси, розваги, чагування кулішем, показові виступи козацького бойового гопака.
- 13.00-18.00 – Клоуни, веселі ігри, конкурси, розваги у «Дитячому містечку», ігрові атракціони.
- 14.30-15.30 – «Співоча родина» – концерт-конкурс за участю сімейних колективів.
- 15.30-16.00 – «Коса Мальованки» – обласний конкурс на володарку найдовшої коси.
- 16.00-18.00 – «Туристично-спортивна Мальованка» – туристичні та спортивні змагання, конкурси і забави для дітей та дорослих.
- 16.30-17.30 – «Співоча Мальованка» – карооке українських пісень.
- 18.00-19.00 – Вручення нагород переможцям.
- 19.00 – «Фестивальна святкова ватра»
- 19.30-20.30 – «Гості фестивалю» – концертний виступ гуртів «Ось так», «Акорд», «Нота Нео».
- 21.00-22.00 – «Фестивальний сюрприз» – концертний виступ відомого гурту ЮРКЕШ.
- 22.00 – Святковий феєрверк.
- 22.30-24.00 – «Дубищенські рок-вечорниці» – концертний виступ рок-гуртів «Чорні черешні», «Своя сорочка», «Копірайт».

СУЧАСНИЙ КЛАБЕР, АБО БІЙ ЗА ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

Культура нічних жителів з кожним днем набирає обертів. Клуберами в наш час себе називають підлітки, яким по чотирнадцять-п'ятнадцять років. Звичайно, це добре, коли до людей вже у ранньому віці приходить розуміння музики, відчуття свого тіла та серця. І це, справді, може бути причиною для радощів, коли молоді люди слухають, танцюють і живляться позитивом... Але, на жаль, разом із вливанням у ніч до них приходить вливання в себе дурману будь-якої консистенції: від рідкої до сипучих та твердих субстанцій.

Стає дещо лачно, коли починаєш губитися у кількості стимуляторів, популярних на сьогодні серед молоді. Мова йтиме про найдоступніші, як у цінкових категоріях, так і за простою роздобути той чи інший «продукт».

АЛКОГОЛЬ. На перший погляд може здатися, що він і до наркотиків не належить, але якщо розглядати його дію і наслідки з медичної точки зору, то саме тут очі починають розширюватися. Етанол (як відомо, складова частина всіх алкогольних напоїв) має властивості депресантів та використовується як наркоз. Наша центральна нервова система, на жаль, страждає насамперед. Перше, що відчуває людина після певної невеликої дози алкоголю, це відсутність будь-яких мреж, втрачається самоконтроль, неперервне свято починає володіти мозком, а тіло лише як інструмент в цій, вже завідомо програній, грі. Далі настає пригнічення діяльності спинного мозку та порушення функціональності дихальної системи. Алкоголь викликає порушення роботи всіх життєво необхідних органів людини: серця, печінки, шлунково-кишкового тракту. При постійному вживанні алкоголю втрачається стійкість організму до хвороб, а згодом виникає залежність. Жіночий алкоголізм майже не лікується. Вагітна жінка, яка вживає алкоголь, ризикує втратити дитину або спричинити передчасні пологи; новонароджена дитина може мати алкогольний синдром. Та навіть у час відпочинку з алкоголем гарний настрій може дещо зіпсуватися через головні болі, нудоту та блювання. Про фізичний і психічний стан на ранок варто промовчати...

АМФІТАМІНИ. Серед молоді вони – бубли, спіди, колеса. Інтернет-ресурси, що розміщують різноманітну інформацію щодо наркотичних речовин, говорять, що амфетамін – це всього-на-всього 2-аміно-1-фенілпропан (назва не лякає?) стимулятор центральної нервової системи. Також амфетамін є аналогом гормонів адреналіну. Відомо, що після того, як амфетамін був схвалений Американською Медичною Асоціацією для продажу в таблетках у 1937 році, він став загальноновживаним під час воєнних дій Дру-

гої світової війни, оскільки підвищував працездатність і витривалість солдатів та знижував апетит. Танцпол – те саме поле бою! Аби сон та втома не мали змогу перемогти, спіди допоможуть! Також вони посприяють швидшому зниженню потенції у чоловіків (дівчатка у спідниціх міні більше не зацікавлять підлітків чоловічої статі), після піднесення настає період депресії та стану пригнічення, вживання амфетаміну підвищує ризик захворювання печінки, викликає безсоння, швидке старіння, атеросклероз та органічні захворювання серцево-судинної системи. Психічна залежність з'являється вже після другого прийому.

І останнє. Існує сипучий стимулятор молодих організмів під час активного відпочинку у нічних клубах – **ФЕН**. Загалом це лише суміш кількох молекул різноманітних амфетамінів у поєднанні з психотропними лікарськими речовинами. Порошок буває навіть різного кольору (цікаво, правда?!). Вдихається з пластикових карток згорнуто в трубочку купюрою гривні (для крутіших – доларовою купюрою). Спочатку надає відчуття бадьорості, ейфорії. При вживанні невеликих доз людина говірка, дещо агресивна, у неї прискорюється серцебиття та дихання, знижується апетит. З підвищенням дози виникає головний біль, збільшується потовиділення, іноді починається лихоманка; порушується координація рухів, пригнічується зір. Психічна залежність також виникає вже при перших прийомах. З припиненням вживання цієї речовини людина потрапляє із одвічних і затяжних веселощів у світ глибокої депресії, проблем зі сном та можливої параної.

Це лише перші східці до світу безпричинних посмішок, легкості та свята, а разом із тим і перші впевнені кроки у прірву, де панує жах лихоманок, видінь, втрати реальності, втрати близьких людей та, зрештою, втрати себе. Алкоголь та наркотики – ось причини більшості новонароджених з психічними та фізіологічними відхиленнями.

ЗАРАДИ ЧОГО? 8-12 годин ейфорії = відбиток на твоєму (а можливо, і не тільки твоєму) здоров'ї на все життя! Чи готовий ти відмовитися від повноцінного сприйняття світу? Готовий не відчувати любов всередині себе і те неосяжне щастя знаходитися поряд з коханою людиною, дарувати їй своє тепло? Гадаю, вибір очевидний. Джерела позитиву, енергії та ейфорії і без наркотиків оточують тебе повсючас! Лови драйв від улюбленої музики, посміхайся перехожим, танцюй завжди і так, як того вимагають твої здорові душа і тіло! А якщо твій організм так невблаганно потребує викиду адреналіну у кров... Стриби з банджі або з парашутом! :) Згадок – на все життя, а майбутнє покоління – пишатиметься! :)

Ірина Мирабілава

ПТАХА

ЛЮБИ СЕБЕ ТА НЕ ЗАБРУДНЮЙ АНІ ТІЛО, АНІ ДУШУ!

БУЖИНСЬКА ЗМІНИЛА ІМІДЖ

ПТАХА

«ЛАДО» ВІД «ВВ»

14 травня в Київському концертно-музичному залі «Trocadero» відбулася знакова подія – концерт-презентація нового максі-синглу «ВВ» під назвою «Лад». Вперше реліз пісні «Лад» відбувся взимку 2009 року в Інтернеті – всі бажаючі змогли абсолютно вільно і безкоштовно скачати пісню на сайті гурту. Саме ця пісня стала початком нового етапу у творчості «ВВ». Пісня про мрійливе царство, де в одвічний боротьбі добра і зла перемога дістається лише світлу та любові, стала своєрідним уособленням романтичної сутності, яка жевріє в душі кожного справжнього рок-виконавця.

Сьогодні потенційний хіт, вже добре відомий за численними теле- та радіоефірами, з'явився записом у музичному видавництві «Країна Мрій», доповнений чотирма ексклюзивними бонус-треками («Лети, моя мила сестро», «Марш січових стрільців», «Alain Delon» та «Голубка») – різними за жанром музичними творами, авторство яких не належить музикантам «ВВ». Ці пісні були записані в різний час і за різних обставин, та через свою відокремленість і самодостатність ніколи не планувалися (і не плануються) до включення в наступні номерні альбоми. Їхня присутність на цьому диску – ексклюзивний дарунок найпалкішим прихильникам творчості колективу.

Оригінальний конферанс Олега Скрипки у стилі кабаре та блискучі гітарні соло «а-ля Браєн Мей» у виконанні Євгена Рогачевського додали усім присутнім драйву та доброго гумору, проте головним сюрпризом стала прем'єра абсолютно нових композицій гурту – пісень «Талалай» та «Відпустка», які увійдуть в наступні релізи.

Співачці Каті Бужинській вже, напевно, й самій набрид її стабільний, але надто незмінний образ.

Весна пішла артистці на користь, бо вона вирішила зайнятися своїм іміджем. Бужинська зробила коротку стрижку. Її образ віднині більш лаконічний – стало менше прикрас, але й додалося сексуальності.

Фото з цієї серії підуть на обкладинку нового диску співачки. Новий альбом Бужинська планує назвати «Белая пантера» за однойменною піснею. На цю пісню буде знято кліп, режисером якого стане Алан Бадоев. У серпні його вже зможуть побачити глядачі.

НА ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ РУСЛАНА ОТРИМАЛА ВЕЛИЧЕЗНЕ СЕРЦЕ

23 травня, напередодні свого Дня народження, у Тернополі Руслана взяла участь у святкуванні «Дня Європи». Виступ Руслани швидко перетворився на святкування Дня народження співачки. Першим Руслану привітав її всеукраїнський фан-клуб, учасники якого приїхали на концерт у складі 45 чоловік. Прихильники з Тернополя подарували Руслані величезне серце з тканини, що ледь-ледь вмістилося до машини. Львів'яни привезли з собою колаж з фотографій міста Лева, об'єднаних в одну велику картину. Всі ж разом фани зібрали фотоальбом, в який помістили фотографії з концертів та зустрічей з Русланою за декілька останніх років.

3 Тернополя Руслана вирушила до Львова, де зранку 24 травня прийняла вітання від родини та друзів. Від мами співачка отримала ексклюзивний браслет з краплинного срібла з бірюзою, який був привезений спеціально з Чорногорії, та кулон з камінцем «соколине око». Після святкування у сімейному колі співачка, зі своїм найближчим оточенням, вирушила до Карпат.

ОН-ЛАЙН-ПОСИДЕНЬКИ:

ДЛЯ ЧОГО НАМ ВІРТУАЛЬНА РЕАЛЬНІСТЬ?

Розсол Трьохлітровий: Драсьте!))

Катрончік: приветик

Розсол Трьохлітровий: що поробляєш?

Катрончік: ничьо... сижу...

Вищенаписаний діалог процитований зі збереженням авторського стилю і є шаблоном середньостатистичних листувань, які блукають популярними сайтами найгеніальнішої ланки технічного прогресу, ім'я якій – всесвітня мережа Інтернет.

Ніхто не візьметься заперечувати той факт, що без неї наше життя у ХХІ столітті було би прісним, неповноцінним та первісним. Навіть ті, хто з комп'ютером на «Ви» і пошепки, а в Інтернеті без детальної інструкції не те що заблукає, а пропаде безвісти через п'ять хвилин. Проте іноді язык так і чешеться перефразувати заношену фразу «Наука – двигун ПРОгресу» на «Наука – двигун Регресу». Знаєте чому?

Ми не йдемо у найромантичніший заклад міста (бібліотеку) і там не обкладаємося столами підручників – ми шукаємо реферати чи курсові через Google. Ми не збираємо колекції ліцензійних дисків чи раритетних платівок – ми тягнемо улюблені пісеньки з халявних сайтів. Ми не пишемо від руки коханому довгелезних листів, облитих парфумами й обцілованих помадою – ми відкриваємо своє мило, і не жуємо поп-корн з тим самим коханим на останньому ряду кінотеатру – а дивимось фільми он-лайн. І це лишилося найстрашніше. Культурна програма на свіжому повітрі з друзями/старими знайомими/щойно знайомими/з тістечками/чаєм/гарним настроєм, тепер не для просунутої молоді. Бо є ж аська, чати, сайти знайомств і К°. Так і спливають дні (а ще частіше – ночі) перед мо-

нітором за набором на клавіатурі безкінечних повідомлень.

Те, що Інтернет – це наркотик – брехня. Швидше хвороба, при чому інфекційна (передається повітряно-словесним шляхом). Теоретично, якщо в тебе до цього стійкий імунітет і достатня кількість здорового глузду не міняти своє ПМЖ на віртуальне, прогресування недуги у хронічну її форму не загрожує. Головне в цьому – міра.

Отже, влаштовуючи он-лайн-посиденьки, слід керуватися одним неписаним правилом: на речі треба дивитися реально, а не віртуально. Тобто відрізнати біле від чорного, дійсність від ілюзій та пилу в очі, а головне – від другорядного. І мати «зелене» поняття, що ми шукаємо он-лайн не завжди ідентичне тому, що ми там знайдемо.

КОХАННЯ. Віртуальні розповіді про атлетичну тілобудову новоспеченого знайомого, чорний «Лексус» та життєві принципи (у дівчат – ноги від потилиці, геніальний інтелект та емансипованість) можуть виявитись казочками, фотографія – відретушованою фотошопом, а всі повідомлення – написаними більш досвідченим братом/сватом/сестрою/мамою/сусідом. Шанси можуть дещо зрости, якщо мова йде про кохання потенційне, з обов'язковим дотриманням правила «Віртуальним повинно бути лише знайомство» (перевірено на практиці). Процентне співвідношення між вдалим і невдалим знайомствами мені, на жаль, не відоме.

ДРУЖБА. Теоретично можлива на різних її стадіях: від теревенів ні про що, пошуків спільних уподобань до емоційної полеміки та дискусій на глибоко-філософські й високоінтелектуальні теми. Як варіант – можливість знайти співрозмовника, щоб вилити йому душу чи дізнатись поради стосовно нагальних проблем. При умові, що ти лишаєшся інкогніто (тобто під вигаданим ніком), буде вшистко єдно, яке враження про тебе складеться по той бік монітора... іншого компа.

СЕНС. Хтось може прямо про це написати у свій анкеті чи у приватному листуванні, а хтось може ретельно маскувати свої цілі за пишністю слів та благородними намірами. Щодо останнього: для користувачів з підвищеним вмістом наївності раджу ще раз перечитати абзац «Кохання». А так, стосовно цього аспекту людських стосунків кожен формує свою думку, спираючись на власні принципи моралі, пристойності та виховання.

«СТАРІЗНАЙОМСТВА». Тут всесвітня мережа виступає як можливість відшукати «загублених» приятелів (наприклад, на загальновідомих сайтах) та підтримувати зв'язок із тими, хто залишив місто/країну/півкулю в пошуках щастя деінде. Озброївшись відповідними комплектуючими (тобто веб-камерою й навушниками з мікрофоном), спілкування можна зробити максимально реалістичним та емоційним. Як ще один плюс – можливість у будь-який час написати в аську другу/подрузі за екстремальних обставин (телефон відключено, мобільний загублено, а з ним/нею треба конче побалакати).

ВИГОДА. Наприклад: шукаєш нове житло, або хочеш продати старого мобільника, або по-

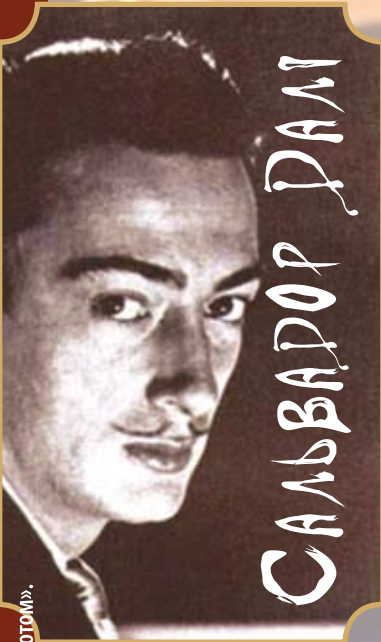
трібні конспекти, припустимо, з економічної теорії, або збираєш людей на флеш-моб, або піариш власну творчість. Пункт призначення: форуми, чати, спеціалізовані сайти, де водяться потрібні та корисні тобі користувачі.

СТЫОБ. Ціль: розфарбувати нудну буденність, продовжити собі життя шляхом довготривалого сміху. Дії: складати про себе небилиці, віддаючись повністю польоту фантазії та правдоподібно вішати макарони на вуха (в цьому випадку – на очі) «товаришам» із листування. Варіанти: «Продам цноту», «Я – сестра Віталіка Козловського», «Візьму за жінку/повезу на Ямайку/віддам півцарства». Умови: максимум конспірації, правдоподібності та усвідомлення того, що пишеш. Побічні ефекти: як то кажуть, зло породжує зло; і оком не кліпнеш, як потрапиш на таку ж вудочку.

А насправді побічних ефектів може бути набагато більше. У тих, хто вже безнадійно хворий такими он-лайн-посиденьками. Це зіпсутий зір, мозолі на пальцях, целюліт на сідницях через постійну сидячу позицію, недосипання, недоїдання, зниження успішності в навчанні чи продуктивності праці, відсутності активності, хронічні лінощі, маніакальна звичка вмикатися до того, як роздягнувся, роззувся і поїв та вимикатися лише після занурення в сон, розмови безперестанку про останні мережеві новини. Виходить, що на реальне життя, живе спілкування лишається все менше і менше часу...

То що ж чекає нас далі? 3D-оселі, офіси, магазини, друзі-голограми, відпустка у віртуальну реальність? Чи зниження людських взаємин на усіх рівнях? Чи перетворення Homo Sapiens Sapiens у Homo Sapiens Virtualis?..

Мар'яна Галодняк

Він шокував. Він заворожував та надихав. Усе життя його переслідував сканДАЛіще та епатаж. Він був генієм сюрреалізму і творцем міфу про самого себе...

11 травня 1904 року в родині донна Сальвадора Далі-і-Кусі і доньї Феліпи Доменеч народився хлопчик, якому було призначено стати в майбутньому одним із найбільших геніїв епохи сюрреалізму. Батьки назвали його Сальвадор («Спаситель») Феліпе Хасінто Далі, який пізніше називатиметься Спасителем сюрреалізму.

Талант Сальвадора до живопису проявився у досить ранньому віці. У чотири роки він із дивними для такої маленької дитини стараннями намагався малювати. Першу свою картину Сальвадор Далі намалював у 10 років. Це був невеликий імпресіоністський пейзаж, написаний на дерев'яній дошці олійними фарбами. Талант генія рвався назовні. Далі цілими днями просиджував у маленькій, спеціально виділеній йому кімнаті, малюючи картини. У містечку Фігерасе Далі брав уроки малюнка у професора Жоана Нуньеса. Батьки всіляко сприяли розвитку майстерності Далі, підтримуючи усі його задуми та виконуючи усі забаганки художника.

Під досвідченим керівництвом професора талант юного Сальвадора набув реальних форм. Вже у

«Я цілком нормальний. А ненормальний той, хто не розуміє мого живопису, той, хто не любить Веласкеса, той, кому не цікаво, котра година на моїх циферблатах, що розтіклися, – адже вони показують точний час»

«Що означають телевізійні апарати, коли можеш заплющити очі, побачити найдальші країни і підняти пил у всіх Багдадах своєї мрії? Що таке соціальне покращення «способу життя» для людини, яка вірить у воскресіння тіла? Якщо злітає осел, якщо у фіги виростають крила, це може здивувати і розважити нас на мить – то чому ми повинні дивуватися кинутому в повітря і такому, що летить, автомобілю, чи праска менше заслуговує на політ, ніж літак? Що таке літаюча машина, якщо у людини є душа для польоту?».

«Важко звертати на себе увагу навіть недовго. А я займався цим повсякчас. У мене був девіз: головне – нехай про Далі говорять. У гіршому разі нехай говорять добре».

14 років годі було й сумніватися у здібностях хлопця до малювання. Коли Далі виповнилося 15 років, його вигнали з чернечої школи за погану поведінку. Але він зміг успішно скласти всі іспити і вступити до інституту (так в Іспанії називали школу, яка надає закінчену середню освіту). Інститут у 1921 році йому вдалося закінчити із блискучими оцінками. Далі вступив у Мадридську художню академію. У шістнадцять років Далі почав викладати свої думки на папері. З цього часу живопис і література стали рівноцінними частинами його творчого життя.

На початку 20-х років Далі захоплювався роботами футуристів, але все-таки був сповнений рішучості створити власний стиль у живописі. У цей час у нього з'явилися нові друзі і знайомі. Серед них були такі видатні і талановиті люди, як поет Федеріко Гарсія Лорка і Луїс Бонюель. Екстравагантний вигляд художника дивував і шокував

пересічних мадридців. Це викликало у самого юнака невимовний захват.

У 1923 році за порушення дисципліни його на рік відсторонили від занять в академії. У цей період інтерес Далі був прикутий до витворів великого генія кубізму Пабло Пікассо. Коли він вперше побував до Парижа і зустрівся з Пабло Пікассо, то сказав: «Я вирішив, що спочатку відвідаю Вас, а вже потім – Лувр», на що той відповів, що Далі правильно зробив. У картинах Далі того часу можна помітити вплив кубізму («Молода дівчина», 1923). Будучи надзвичайним прихильником фрейдівського психоаналізу, Далі казав, що за Фрейдом, він є героєм, адже герой має «перемогти» свого духовного та біологічного батька. Біологічного батька він «переміг», коли покинув дім через своє кохання до розлученої жінки – Гали, а духовного – Пікассо, – коли зміг відійти від кубізму, яким

«Сюрреалізм – не партія, не ярлик, а єдиний у своєму роді стан духу, не скований ні лозунгами, ні мораллю. Сюрреалізм – повна свобода людської істоти і її право марити. Я не сюрреаліст, я – сюрреалізм».

був надзвичайно захоплений.

У 1925 році з 14 по 27 листопада проходить перша персональна виставка робіт Далі у галереї Далмау. На цій виставці були 27 картин і 5 малюнків великого генія-початківця. Школа живопису, в якій він навчався, поступово розчаровувала його, і в 1926 році Далі покинув академію. У цьому ж році Сальвадор Далі виїхав до Парижу, намагаючись знайти там для себе щось до душі. Вступивши до групи, яка об'єдналася навколо Андре Бретона, він почав створювати свої перші сюрреалістичні роботи («Кров солодша меду», 1928; «Світлі радощі», 1929). На початку 1929 р. відбулася прем'єра фільму «Андалузський пес» за сценарієм Сальвадора Далі та Луїса Бунюеля. Головна умова фільму – в ньому не повинно було бути жодного епізоду, жодного кадру, який би міг піддаватися раціональному мисленню.

У 1930 році картини Сальвадора Далі почали приносити йому популярність («Час, що розплився», «Постійність пам'яті»). Незмінними темами його творинь були руйнування, тлінність, смерть та світ сексуальних переживань людини (вплив книг Зігмунда Фрейда). На початку 30-х Сальвадор Далі вступив у конфлікт на політичному підґрунті із сюрреалістами. Його естетичне замилювання Адольфом Гітлером і монархічні прихильності розходилися з ідеями Бретона. Далі порвав із сюрреалістами після того, як ті звинуватили його в контрреволюційній діяльності.

У 1929 році Далі закохався в жінку – Олену Дякову, або Галу. У той час вона була дружиною письменника Поля Елюара, але її стосунки з чоловіком на той час вже були прохолодними. У 1934 році Гала вже розлучилася зі своїм чоловіком, і Далі міг взяти її заміж. Дивною особливістю цієї сімейної пари було те, що вони відчували і розуміли одне одного. Гала, у буквальному значенні, жила життям Далі, а він у свою чергу обожнював її, захоплювався нею. Її зображення є майже на усіх картинах. У 1937 році Далі відвідує Італію з метою ознайомлення з живописом епохи Відродження. Після окупації

Франції німцями в 1940 році Далі їде у США (Каліфорнію), де відкриває нову майстерню. Саме там великий геній пише, напевно, одну з найкращих своїх книг «Таємне життя Сальвадора Далі, написане ним самим». Коли ця книга у 1942 році була видана, вона відразу викликала критику з боку преси і прихильників пуританського товариства. В Америці Далі створює капелюшки для Ельзи Скьяпареллі, декорації для Маркіза де Куєваса з костюмами від Коко Шанель та створює декорації для фільму Альфреда Хічкока «Зачарований». Його більш ніж екстраординарні предмети моди потрапляли на сторінки журналів «Вог» та «Харперс базар»...

Але з часом ностальгія за батьківщиною бере своє, і в 1948 році він повертається в Іспанію. Перебуваючи у Порт-Льгаїті, Далі звертається у своїх творах до релігійно-фантастичної тематики. У 1953 році проходить велика ретроспективна виставка Сальвадора Далі в Римі. На ній представлено 24 картини, 27 малюнків і 102 акварелі. Раніше, в 1951 році, напередодні холодної війни, Далі розробляє теорію «атомарного мистецтва», опубліковану в цьому ж році в «Містичному маніфесті». Далі ставить перед собою мету донести до глядача ідею про стабільність духовного буття навіть після зникнення матерії («Голова Рафаеля, що відривається», 1951). У 1959 році Далі і Гала облаштували свій будинок у Порт-Льгаїті. На той час вже ніхто не міг сумніватися в геніальності великого художника. Його картини купувалися за величезні гроші шанувальниками та любителями розкоші. Величезні полотна, написані Далі в 60-х, оцінювалися величезними сумами. У багатьох мільйонерів вважалося шиком мати в колекції картини Сальвадора Далі.

У 1973 році у Фігуерасі був відкритий «Музей Далі». Цей незрівнянний сюрреалістичний витвір і нині приводить у захват відвідувачів. Музей є ретроспективою життя великого художника. Близько до 80-х років у Далі почалися проблеми із здоров'ям. Смерть Франка приголомшила і налякала Далі. Будучи патріотом, він не міг спокійно переживати зміни в долі Іспанії. Лікарі підозрювали у Далі хворобу Паркінсона. Ця хвороба колись знищила його батька. 10 червня 1982 року померла Гала. Її смерть стала справжнім ударом для митця...

Серце Сальвадора Далі зупинилося 23 січня 1989 року. Його тіло забальзамували, на його прохання, і протягом тижня він лежав у музеї у Фігуерасі. Тисячі людей приїхали, щоб попрощатися з великим генієм. Сальвадора Далі поховали в центрі музею його імені під нічим не позначеною плитою. Усі свої картини та майно розміром майже 114 млн. \$ Сальвадор Далі заповів рідній країні – Іспанії...

ПТАХА

TRIASSA

ВЕЛИКІ ЛЮДЕ

«Краще втратити щось, ніж прилаштовуватися. Можна не їсти, але не можна їсти погано».

Коли народжується дівчинка, янголи за філіжанкою дощових хмар як із пазлів складають їй долю. Інколи якийсь неуважний янгол може згубити дуже важливий пазл, у такому випадку доля виходить дірявою, якщо, звісно, не з'явиться найдобріший у світі чарівник і не залатає її непомітною ниткою. З янголами, що захоплюються дощовими хмарами, ще не таке трапляється.

І можна було б продовжувати про янголів, але я вмикаю трохи інший поворот. Бо мова йде про особливу дівчинку, а відповідно – і про особливих янголів. Прийшов до неї такий – з одним крилом, а замість другого мав при собі перо, на кінці якого милувалася Муза. Він єдиний стовідсотково володів інформацією, що дівчинка, себто Оксана ГУНДЕР, згодом почне писати вірші.

Сама ж Оксана знала про це ще до народження, недарма в одному з віршів зізнається: «я пришита/ до стелі гудзиком/ якось дивно/ і трохи незручно/ щовечора підраховувати/ чужі молитви/ а під рипіння чужих снів/ щоночі втрачати цноту».

Але це було до. І воно цікавить трьох-чотирьох янголів, мене та Домовика з хати у селі Тернопільської області. А для решти...

Найбільше її спонукало до творчості те, що могло бути, але чого не було. Це точно. А решта – могло надихати, але не факт, що надихало, – дитинство, тепле, як парне молоко; бабусині руки, що пахли чебрецем, безсмертником і безсмертям; мамині посмішки часто з гіркуватим присмаком; братові очі та чуприна, за яку, як старша сестра, мала право посмикати, і йому ж такі, братові, за це добряче діставалося. Було і ще щось невловиме, терпкувате і майже прозоре, але було. А також зеконomenenі на шкільних сніданках копійки, згодом витрачені на

ПРО ДІВЧИНКУ, КОТРА ДРУЖИТЬ З ОДНОКРИЛИМ ЯНГОЛОМ

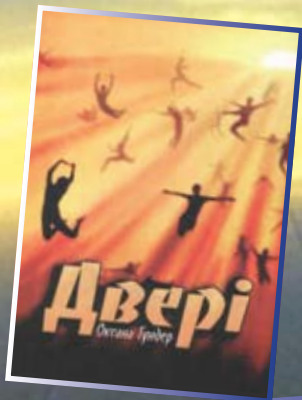
літературу з найближчої книгарні, прочитана у 9 (!) років книжка – «Майстер і Маргарита». І все лише для того, щоб усвідомити: «у кожній калюжі/ впізнаю себе/ я така ж замурана/ у коротенькій спідничці/ з мокрим поглядом».

Дівчинку хочеться пошкодувати і хочеться, щоб вона пошкодувала. А ще більше хочеться перейти убрід її поезію. Я спробувала. Чесно. Але та поезія накриває з головою, має підводні течії та коловороти. Та й дівчинка підросла, зафарбувала свій власний (куплений за відсутність копійок у кишені) мокрий дощ у чи то потерто-джинсовий, чи то у верлібровий колір. А дівчинка таки підросла, і її спідничка, довжиною у чийсь хтивий (а може, здалося) погляд, і її пророшені на березневому сонці думки почали звертати у бік інтимної лірики: «запроси мене/ на побачення/ на чай/ каву/ чи просто пляшку/ міцної весни».

Ії минуле ще таке маленьке, що може поміститися у долоньці, але навіть воно може, може боліти: «ніколи більше не буду/ вивчати напам'ять/ свого минулого/ воно зовсім/ не римоване/ і до того ж/ без заголовків». Але яке б воно не було, від нього не втечеш і на триколісному велосипеді (навіть якщо він улюбленець твого дитинства), від нього не відмовишся і тим паче не струсиш ні з правого, ні з лівого плеча. З ним треба жити.

В Оксанчиних віршах і очах так багато нерозпізнаної печалі. Це від того, що вона вміє зазирати за лаштунки самого світотворення. І можливо, не завжди її поезія прозора, і безперечно, не кожному доступна, а це й не дивно, бо як може відчутти на дотик дощ той, хто затуляється від нього парасолем? А Оксанці болить кожна краплинка і кожна сльозинка з ока Лоліти: «бо в тих лоліт/ що малими пальчиками/ лоскочуть джмелику/ живіт/ так мало приводів/ вирости/ і так багато/ щоб випасти/ із того кола/ що об'єднує інь і янь»...

Ольга ЛЯСНЮК

Оксана Гундер

сонце заходить сходом
а сонце котиться колом
у сонця великі очі
розплющені по-жіночому

дорога розірвана навпіл
зіниці повернуті Богу
я знаю таким не платять
не повертають боргу

такі приходять пізно
несуть у кишенях втому
нам часто буває по-різному
але не трапляється вдома

такі не вмирають вчасно
чекають дзвінка із неба
їх не любити можна
але торкатись треба

а сонце зійде на заході
покотиться десь на північ
згорнеться тихо калачиком
й засне по-чоловічому

зліпи мене з тієї глини
з якої ти ліпив
вже тисячі жінок

зліпи й зостанься
і вмеремо отут

отак лежатимемо
я майже кам'яна
ти майже мертвий
я вся в твоїх цілунках
що залишав на тілі
тих чужих жінок
і жодного з присвятою мені

та як би не було
тобі це страшно
до Бога ми підемо
разом пішки
із мого ліжка

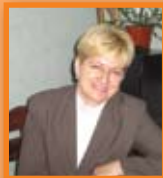
Ми завтра будем рідні назавжди
Складем шинелі у кутку кімнати
Позв'язуєм до купи молитви
І будемо бездихальні стояти

Один навпроти одного і майже голі
Зализувати будем розпашілі долі
І будемо чути пульси автоматів
Що стерегтимуть нас
Допоки день вмиратиме

А кадрами з німого аніме
Втікатимуть оті дими патлаті
Тобі присняться гори в галіфе
А я піду гармати присипляти

Наші друзі

Ми щиро дякуємо
Вам за підтримку :)))

Галина Жилка
– підприємець,
директор магазину
«Оксамит», голова
батьківської
громадськості міста.

Віталій Ківачук –
директор
Ковельського
госпрозрахункового
ринку.

Роман Ляшук
– приватний
підприємець,
депутат міської
ради, сфера
діяльності:
виготовлення та
продаж меблів,
дверей; рекламні
послуги.

Віктор Козак
– директор ТЗОВ
«Дея», член
ради регіону
міжнародних
перевізників
Волинської та
Рівненської
областей,
депутат районної
ради.

ПТАХА

Усіх молодих, креативних,
небайдужих
Волинський молодіжний
журнал «Птах»

запрошує до співпраці!!!

Якщо Ти відчуваєш у собі спроможність
не просто спостерігати за всім, що відбуває-
ється навколо Тебе, чи з Твоею участю, а й
можеш викласти усе це у журналістський
матеріал, якщо у Твоєму серці та у Твоїх
думках панує творчий неспокій, приєднуй-
ся до команди видання «Птах»!!!

НАША АДРЕСА: м. Ковель

вул. Театральна, 11, к. 17

www.ptaxa.com.ua

e-mail: info@ptaxa.com.ua

8 (050) 914-93-77 – Оленка

8 (068) 2338513 – Ната

А який у тебе екстрім?

22-23 травня у виставковому центрі «Лемберг», розташованому на околиці чарівного міста Лева, було де розгулятися. У першу чергу тим, для кого наявність адреналіну в крові обумовлюється майже як наркотична залежність, а далі - тим, хто твердо вирішив змінити пляжі-моря-нудні прогулянки на більш драйвовий відпочинок.

Захід, у рамках якого була надана така можливість, мав назву «Lemberg Extreme Fest» та був уже другим за рахунком. Офіційне відкриття цього заходу відбулось о 12 годині, після чого за символічну суму вхідного квитка (розрахованого, до речі, на два дні) відвідувачі змогли не тільки відкрити для себе активні способи відпочинку, а й випробувати їх на власній, так би мовити, шкурі, взявши участь у майстер-класах, та дізнатися, які допоміжні засоби (себто спорядження та обладнання) для цього необхідні.

Любителі ритмічних рухів мали змогу спостерігати за виступами виконавців брейк-дансу (шоу-балет «Сіріус»), латинських танців (дівчатка та симпатичний маленький хлопчик із КСТ «Стиль») та паркуру (хлопці з клубу «Творці руху»). Трохи осторонь проходили показові виступи та майстер-клас із рукопашного бою. Сміливі могли перевірити, чи бояться вони висоти та чи гото-

ві підкорювати найвищі вершини. Для цього гірський клуб «Екстрем» дозволив бажаючим спробувати себе у скелелазінні (на другому кінці «Лембергу» те ж саме могли зробити і альпіністи-початківці).

Найбільш динамічною частиною фестивалю були з'їзди байкерських клубів та любителів швидкої offroad-їзди (які я, на мій превеликий жаль і скорботу, не застала, так само, як і майстер-класи зі сноуборду і турнір зі страйкболу та пейнтболу). На декількох більярдних столах команда «Більярдний всесвіт» проводила бізнес-турнір.

Цілий день на відвідувачів чекали катання на собачих упряжках, коняч, стрибки на батуті та стрільба з лука. Обідній час, тобто з 14 до 16 год. був відведений на конкурси, серед яких конкурс із водного волейболу (який проводився на свіжому повітрі на території виставкового центру), бої сумо і на купинах, і для володарів дошки на колесах, тобто скейту.

Волонтери з Польщі роздавали брошури та каталоги тим, для кого відвідини цього екстрім-фесту закінчатся твердим рішенням обрати активний відпочинок та починати уже наступного дня планувати свою відпустку.

Екстремальну частину заходу змінила розважальна - фестиваль «Славське-рок» із виступами популярних рок-музикантів (п'ятниця) та Extreme Party (субота), які тривали аж до 23.00. І хоч уже майже літнє сонце затягнули хмари дощу, любителів драйвового відпочинку це аж ніяк не злякало. Адже екстрім у них знаходиться на найвищій позначці, що зайвий раз довів їм Lemberg Extreme Fest.

Мар'яна Голосняк

СПОРТ

ПТАХА

СТРІТБОЛ

Надзвичайно популярними наразі серед молоді є спортивні ігри вуличного характеру. Тішить, що на дворових площадках з'являються спортивні майданчики. Частенько на свята у містах, зокрема у Ковелі, можна побачити виставлені баскетбольні щити. Молодь активізується та об'єднується навколо того, що її цікавить. Популярна гра наразі – Стрітбол.

Стрітбол (від англ. street – вулиця і англ. ball – м'яч) – спортивна командна гра з м'ячем.

Стрітбол походить від баскетболу, проте має деякі зміни у правилах. У грі беруть участь 2 команди. Кількість гравців команди може змінюватись. Зазвичай у командах по 3 гравці (класичний стрітбол).

Гра триває протягом домовленого часу або до моменту, коли одна з команд досягне домовленої кількості очок. І може проходити «на одне

кільце» (при цьому команда перед забиванням м'яча в кільце мусить «ввести» його за триочкову лінію). Невід'ємною частиною стрітболу, що відрізняє її від баскетболу, є заохочуване виконання трюків із м'ячем під час гри та різноманітних слем-данків (slam dunk). Іншою особливістю стрітболу є можливість «грубої» гри, тобто використання деяких силових прийомів та маневрів, що відволікають увагу, для проходів до кільця суперника.

Отож, чимчикуйте до магазину зі спортивним одягом, готуйте амуніцію та приходьте на поле бою баскетбольних велетнів та гурі м'ячів і покажіть те, що досягнули у стрітболі ви. Тут рівних немає... Тут є кращі із кращих.

Саманч

СПОРТ

ВЕСЛУВАЛЬНИКИ У КОВЕЛІ

З 22 по 25 травня 2009 р. на базі Ковельської спеціалізованої дитячо-юнацької школи Олімпійського резерву «НІКА-СІЛЬМАШ» відбулися змагання фінальної частини чемпіонату України з веслування на байдарках та каное серед юніорів. У змаганнях взяли участь спортсмени 24 областей України та Київ. Відкриття змагань розпочалося з параду обласних команд, виступів гостей та організаторів. Слово мали офіційні особи: заступник начальника управління з питань сім'ї, молоді та спорту Волинської облдержадміністрації Зайченко М., заступник міського голови з питань діяльності виконавчих органів Прокопів І., а також заступник голови правління ВАТ «Ковельсьільмаш» Литвин В. Організатори свята гостинно зустріли святковим ковельським короваєм представника міністерства у справах сім'ї, молоді та спорту, державного тренера України з веслування на байдарках та каное Олександра Літинського. Виступив і дворазовий олімпійському чемпіон, легенда веслувального спорту Олександр Шапоренко. На жаль, не прибули на змагання представники спортивного товариства «Україна», членом якого є ковельська спортивна школа. Варто відзначити, що цей етап чемпіонату для юніорів був оглядовим: не сьогодні-завтра чемпіони цієї вікової категорії займуть місця у збірній України і достойно представлятимуть державу на чемпіонатах Європи та світу, Олімпійських Іграх.

Змагалися веслувальники на восьми прокладених доріжках-водах, як професійно їх називають – спортсмени. Проводилися запливи на 1000 метрів каное та байдарками одинаками, двійками та четвірками. Найбільш видовищними були гонки четвірок. Команди човнів напружено синхронно веслували, зберігаючи інтригу перемоги до самого фінішу. Запливи одинаків та двійок теж вражали азартом боротьби та жагою перемоги. Вцілому змагання веслувальників показали хорошу техніку греблі та спортивний азарт. Приємно вразив рівень підготовки ковельських спортсменів – на їх рахунок є 2 золотих, 2 срібних та 3 бронзових медалі. Це свідчить, що тренерський колектив школи «Ніка-Сільмаш» виростив достойне молоде покоління веслувальників.

Fantoman

30 № 6, 2009

Фліт – Однозначно

Думаю, що вже мало ти тих людей, які не чули Івано-Франківський гурт «Фліт». І ось настав той час, коли ці позитивні хлопці випустили свою третю платівку під назвою «Однозначно». Нагадаю, що дві попередні сингли назвали - «Світ такий» (2003) та «Заникай» (2006), а у 2008 вийшов сингл «Лаю себе».

Ранетки – Пришло наше время

Дівчата самі грають на всіх інструментах і не забувають про призабуті багатьма іншими музикантами поняття «рок-н-рольний драйв». Кілька композицій їх альбому знаходяться в гарячій ротатції радіостанцій і добре знайомі широкій публіці.

Це вже другий успішний альбом групи, яка завоювала серця багатьох молодих представниць жіночої статі.

U2- No Line on the Horizon

Новий альбом легендарної ірландської групи «U2» «No Line on the Horizon» очолив світові хіт-паради – диск став № 1 в національних чартах більш ніж у 30 країнах світу. Зокрема, платівка очолила американський хіт-парад альбомів (7 раз за історію «U2»). У США реліз розійшовся накладом 484 тисячі примірників.

«No Line on the Horizon» – дванадцятий альбом «U2», офіційний реліз якого відбувся 2 березня 2009 року...

Green Day - 21st Century Breakdown

Один з найбільш численних нині колективів, який є творцем і сміливим прихильником свого стилю, при цьому зовсім не змішаного в одну велику одноманітну кашу. Кожна пісня – музична поема, кожен альбом – свіжа і своєчасна ідея. Слухати повністю від початку і до кінця, і в жодному разі не окремю!

Юрій Шевчук – L'Echoppe

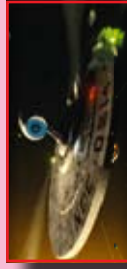
Вперше Юрій Шевчук записав сольний альбом. Нова платівка, ще не потрапивши у продаж, вже стала сенсацією. Новий альбом Юрія Шевчука – це більше, ніж рок, різноманітніше, ніж шансон, цікавіше, ніж вузькі рамки наві'язаних музичних стилів. Це більше, ніж будь-хто з нас чекає від одного з найпопулярніших музикантів Росії. Всі пісні відібрані і гарантовані чудовим паризьким композитором і музикантом Костантином Казанським, відомим роботою з Володимиром Висоцьким. Альбом готується до випуску і у Франції...

Кінозал «Прем'єра» студія ім. Франка представляє

ЗОРЯНИЙ ШЛЯХ
5-18 червня

НІЧ У МУЗЕЇ-2
Night at the Museum:
Battle of the Smithsonian

**ЯНГОЛИ
ТА ДЕМОНИ**
12-25 червня
ТІВЕРС БУЛЬВАР
25 травня-4 червня

Передплата на журнал «Птаха»

В будь-якому відділенні Укрпошти Волинської області по каталогу обласних періодичних видань на 2009 рік

Передплатний індекс 37499

Вартість передплати

3 місяці – 16,80 грн., 6 місяців – 33,60 грн., 12 місяців – 67,20 грн.

The Sims 3

Системні вимоги:
ОС: Windows® XP/Vista
Процесор: 2.8 ГГц (AMD Athlon 64 або Pentium® 4)
ОЗП: 1,5 Гб
Відеокарта: 256 МБ (Shader Model 3.0+)

Вільне місце на жорсткому диску: 8,5 Гб.

Опис: безмежний світ без таблиць «Завантаження». Ваш персонаж зможе вийти з дому, заглянути на чай до сусідів, прогулятися парком із собакою і з'їздити в супермаркет, розташований у протилежному кінці міста. Життя в новому Сімсвілі НЕ замирає ні на хвилину, адже керовані комп'ютером друзі та сусіди завжди чимось зайняті. «The Sims 3» буде ще дружелюбніша до народних умільців, ніж її попередниця. Вона дозволить змінювати вигляд будь-яких об'єктів, від кольору улюбленого крісла до стилю зачіски, причому для цього не потрібні складні утиліти – весь інструментарій вбудований прямо в інтерфейс.

Velvet Assassin

Системні вимоги:
ОС: Windows® XP/Vista
Процесор: Pentium® 4 3 ГГц або Athlon® 64
ОЗП: 1 Гб
Відеокарта: 256 МБ (Shader Model 3.0+)

Вільне місце на жорсткому диску: 5,5 Гб.

Опис: нова гра в жанрі stealth-action від творців знаменитої серії «Хітман», заснованої на реальних подіях, що відбулися під час Другої світової війни. В основу сюжету лягла історія молоді жінки на ім'я Віолетта, яка після загибелі чоловіка вступила до лав британської розвідки і була відіслана на територію окупованої Франції. Під час виконання бойових завдань її розкрили, схопили і розстріляли в казематах Кенігсберга. Віолетта загинула в 1945 році, зовсім трохи не доживши до перемоги над нацистами.

Підготував Бодя Sprite, за інформацією від магазину «доМАЖОР» (м. Ковель)

X-Men Origins: Wolverine

Системні вимоги:
ОС: Windows XP
Процесор: Pentium D 2.6 ГГц або AMD Athlon 64 X2 3800+
ОЗП: 1 Гб

Вільне місце на жорсткому диску: 8 Гб

Опис: гра заснована на однойменному фільмі, який проливає світло на минуле героя. Віртуальний бойовик «X-Men Origins: Wolverine» частково повторює події картини, але також виходить за її межі. Ви дізнаєтеся, як і для чого був створений Росомеха, хто намагався ним керувати, і як він знайшов свободу, а також відкриєте інші похмури та страхливі секрети його минулого. Однак шлях до правди буде далеко не простий. Щоб жити в бою з численними супротивниками, Росомасі знадобляться всі його здатності – спритність, значна сила і гострі кігті.

МОЛОДІЖНИЙ ЖУРНАЛ

ПТАХА

№ 4, 2009 (квітень)

Головний редактор:

Ольга Ляснук

Верстка та підготовка до друку:

Володимир Камінський (ПВД «Вєрдина», м. Луцьк, пр-т Грушевського, 1)

Фото на титульній сторінці від родичів Юлі та Олі. Модерні на

першій та останній сторінках: Діма, Лена, Аня, Вікторія, Валерія.

Редкація зберігає за собою право літературного редагування, скорочення прийнятих до публікації статей і не завжди поділяє позицію авторів.

За достовірність опублікованих матеріалів відповідає автор (рекламодавець).

Засновник: ПП Самчинська Н. М. Адреса редакції: 45000, м. Ковель, вул. Театральна 11, 2 поверх, к. 17.

e-mail: info@ptakha.com.ua

www.ptakha.com.ua

Свідчення про реєстрацію: ВЛ № 330-64

ПР від 25.09.2008. Видається з грудня 2007. Виходить 1 раз у місяць. Ціна до-говірна. Наклад 1500 прим.

Віддруковано у друкарні ППФ «Мінотавр». Вул. Грушевсько-го, 19, м. Нововолинськ, 45400. Свідчення про внесення до державного реєстру України ДК № 1278 від 18.03.2003 р.

ФОТОПОЗИТИВ

Журнали можна придбати у таких торгових точках:

- на торгових прилавках Укрпошти, а також:

у Ковелі:

- магазин «АВС» (привокзальна площа);
- магазин «Метро» (вул. Театральна);
- торгова точка біля кафе «Казка» (бул. Лесі Українки);
- торгова точка при вході у залізничний вокзал;
- точки продажу преси в супермаркетах «Салют» (вул. Володимирська), «Наш Край» (вул. Брестська), «Вопак» (вул. Незалежності);
- магазини «ДОМАЖОР» (вул. Сагайдачного, 6в і на Брест-

- ському ринку біля ЗОШ № 7);
- кінозал «Прем'єра» (вул. Незалежності, 100);
- піцерія «Classic» (вул. Міцкевича, 10; вул. Сагайдачного, 6в);
- точка продажу преси в універмазі;
- магазин фотосувенірів (бул. Лесі Українки, 426, навпроти паровоза);

у Нововолинську:

- магазин «Екстрім» (бул. Шевченка, 8 та 25);

у Луцьку:

- магазин «Вінок волошковий» (Театральний майдан).

